

כפ:

עין משפט
גר מצוה

קִיּוּ א מִי פִּי מַהֲ
זְכוּרוֹת הַלֵּכָה יִג טוֹשׁ"ע
יִו"ד סִמֵּן שׁו סְטִיף יֵצ
ב מִי פֶרֶק י"ח מַהֲלָכוֹת
פֶּסְחָ"מ הַלֵּכָה א ז
קב ג מִי פִּי"ד שֶׁס הַלֵּכָה
ח :

קבב ד מיי פט"ז שם הלכה
א:
קבב דו מיי שם הלכה ב:

קרבן ז' מיי' פיי"ד שס הנכה
:

תורה אור השלם

1. וְאָבִלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ
שָׁם מִעֲשֹׂר דִּגְגֶךָ תִּירְשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ וּבִכְרַת בְּקָרְךָ וְצֹאֲנֶךָ
לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים:

2. בִּי תִדְרֹג נִדְרֵי לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תִתְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ בִּי דְרֹשׁ
יִדְרְשֻׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִעֲמֹךְ
וְהָיָה בְּךָ חֵטָא:

3. אם אין לך לשלם למה יקח
משכבך מתחתיו:

4. ואם האכל יאכל מבשר
זבח שלמיו ביום השלישי לא
ירצה המקריב אתו לא יחשב
לו פגול יהיה והנפש האכלת
ממנו עונה תשא:

- וּיְקָרָא ז', יח

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

א"כ מבקשין ממנו ממון ואין לו בתחילה ולא שילם במזיד, והיינו

נפסל איבער למימר שהווא לשון חשיבות וואס למימר שאף הכין
נפסל אי לאו דמעטיה קרא צהדיא אזל בן עוזי דדריש לא יחשב
לשון מחשבה ^(א) ממילא שמעיין דלאו צדיק מיירי: **אלא אם בן**
מבוקשין ממנו מוזן ואין לו. פ' בקיטוס ממון שגור וגרסה דמיירי
צנדר כדאמר צפ' שני דשבת (דף לב):
צדעוון נדריס אשמו על ארס מתה
צמאר למה יקם משכבן מתחתן
צמאר הכה בן חטא ולא נאשתן
צמאר מיירי צמאלס אחר בן אלא
צמאר על כל תאמר:

מחלוקת בשתי עבודות. פי' בקונטרס כגון שמיטה והולכה והא' דקאמר צטר הכי מדרשא בשמיט עבודות סופא נמי בשמיט עבודות פי' בקונטרס דהאי דהדר נקט ליה לאשמועינן יצרוק בחיי זית דלא לאשמועינן צרישא וזהו דומק והיה נראה לפרש שמי עבודות כי ההוא דפ"ק דמעילה (דף ה.) דמפרש סימן דלשון חוק לזמנו וסימן שני חוק למקומו כעין שמי עבודות ועבודה למקומו אחת היינו סימן אחד דצריך לומר לפירושו זה דלילפא ס"ל ישנה לשמיטה עבודה מתחילה ועד סוף ומפליג בחיי ממחר דהיינו דא"י אינה לשמיטה אלא לבסוף כך (יש) לי מחשב בשני סימנים כמו מחשב בבסימן אחד כיון דלזין המחשבה חלה באלל גמגמר רוב שמיטה אלל ר' יוחנן יכול לבסור כצאי דאמר בלחיות מורה רבי מאיר דתרווייהו חיילי דלא שייך ביה הקדמה אלל חסד למחר חיות בבחון אפילו בסימן אחד פליגי ושייך ביה הקדמה בתחילת סימן ובסופו וילקמן דאמר צאי סימן דלשון סימן שני נקט דבר המסויים ואליבא דלילפא שני אלל לר' יוחנן הוי מצי למנקט בסימן אחד בתחילתו ובסופו דהא ר' יוחנן סביר ישנה לשמיטה מתחילה ועד סוף פי' השוחט (חולין כט:) א"כ כ"י סובר הכא בבסימן אחד נמי מחלוקת ויכול לבסור לר' יוחנן נמי כרבה כ"י בלחיות נמי שחט פליגי וכל שכן דפליגי דשייך ביה הקדמה בסבר רבי יוחנן ישנה לשמיטה מתחילה ועד סוף. הג"ה:

קרב המתיר כמצות
והלך וזרק חוץ לזמנו
קבל והלך וזרק חוץ למקומו או ששחט וקבל וה
(ולזמנו) הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן וקבל
או ששחט חוץ לזמנו קיבל והלך וזרק שלא לשמן
וזרק דמן ^א שלא לשמן זהו שלא קרב המתיר כמצות
בבית למחר בבית למחר כחצי זית בחוץ כחצי זית בחוץ כו
למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת אמר רב
ששמחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פגול וחייבין
המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת ^א ו
פסול ואין בו כרת ^א לאכול יכחצי זית להקטיר כחצי
והקטרה מצטרפין: **גמ'** אמר אילפא ^א מחלוקת
בבעבודה אחת דברי הכל עירוב מחשבות היו ורבי
אחת מחלוקת בשלמא לאילפא מדרישא בשתי עב
עבודות אלא לרבי יוחנן רישא בשתי עבודות

למחרת כוים בחזק דליליג צה ר' יהודה ורענן: **ששאי עזודום**. קא מיירי

[illegible]

דפסולי המוקדשין. כאילו נ
לחצירתה. שהרי בשלישי זמ
ולהמודות כדכתיב מקלה
הרלאה הוא. אינו צא לכפ

ל"ל יואכלת לפני ה'
מקיש בכור למעשר
משנה לחבירתה א"א
לחבירתה איצטרך
ימלי בכור דלאו בר
ם דבני הרצאה נינהו
אכתי ^[א] מהתם נפקא
קרבנך חטא ^[ב] ⁽⁶⁾ וכן
והיה כך חטא ולא
דעתך אמינא הואיל
וחימא רבי יוחנן איז
אא"כ מבקשין ממנו
ם אין לך לשלם למה
בהאי עון דבל תאחר
ואומרים ^[א] במחשבה
בשלישי ורבי אליעזר
ה מיבעי ליה לכדרבי
למחשבות שמוציאות
לא יערב בו מחשבות
י אמר רבי ינאי מגין
לוקה ת"ל לא יחשב
לאו שאין בו מעשה

[illegible]

ה מעורבת: אף בעבודה אף כמילות שחט חוץ לזמנו וקאי דהדר נקיט ליה לאשמוע

כא (ע"ב) בבי' יוסי היה אומר ג' דברים
 מה חומה אף משער אינו נאכל אלל
 ואינו נפסל משהו בחברתה מנא להו.
 ג' דברים אומא אל לירצו קמ'ל. ו' חיימא
 דמי מבך חטא ה"א דקמ'ל קרא דאיני
 נמי מרצא. חטא אחתי קשה לי דפרך כ'
 חטא, ונא אחא דברקשישי דבני ארצא
 חטא חד לאינו נפסל ואיךד לומר דמרצ'
 תתורמו דאיני בא מחור', אל גמי כן
 וכל נהי דנא לית לחא דא חקשאר דא
 יוצא עבר ככל אחרא, דה היכן ממתיני'
 יוצא אין לו תעורר, דהיכן תחכים
 דה דף ל' (פוס' גמ' נחמ' ט"ז ע"ב):

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גבו' ולא בקרבנך חטא הא
אוקימנא לבן עזאי ההוא:
(ב) רש"י ד"ה הא וכו' ר"ה
הס"ד ואח"כ מ"ה מבקשין ממנו
ממון: (ג) ד"ה לא יחשב קרי ציה
לא יחשב:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

יל (תוס' ר"ס ע"ג): אצטרך
 אצטרך חתי מולי כבוד וכו' קנה
 שקעה דורו בלבב וכו' קנה
 חורס אליבא דבן עזאי
 ובתורתו בסוף אלו קדשים
 מה כבוד את ואכל אלו לפני
 מספקן ליה לשעבא אחורנא כבוד
 ע"פ): אבל קדשים דבני חורנא
 לא צריכין למעל ליה ליה שולמו
 ושטא אידך קרא קמ"ל דאצטרך
 ליה לזמרא אחתרי ללא באשתך
 ה"ל תורה צריכא אונן בן
 מביצא ליה כ"ט דריש כ"ט
 אלא לפני כביט דאמרנן קנה
 און ע"פ): כ"ט ד"ה ר' חסא
 היבא שבתעוהו והיה לו לשלם
 וי"ל דאמא למסתם כוונתה, דכי